

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

✓ ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาสภาพการจัดหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 7 โรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 375 ตัวอย่าง แล้วนำมาประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบสถิติเชิงพรรณนา ▷

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 19 ปี มีภูมิลำเนาเดิมตามลำเนาทะเบียนบ้านอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ บิดาของนักศึกษายังมีชีวิตอยู่และประกอบอาชีพรับจ้าง มารดายังมีชีวิตอยู่และประกอบอาชีพค้าขาย แหล่งที่มาของรายได้ปัจจุบันคือ มาจากบิดา มารดา รองลงมา คือ เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากรัฐบาล

5.1.2 ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนที่จะมาเรียนคือมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ แผนการเรียนหรือแผนการเรียนที่จบคือสายสามัญ ซึ่งเคยไปสมัครเรียนต่อที่สถาบันอื่นมาแล้ว โดยเฉพาะการสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะมาสมัครเรียนต่อที่สถาบันแห่งนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งาน

ที่บ้าน ส่วนคนที่มาก่อนแล้วใช้เพื่อพักผ่อนโดยใช้เล่นเกมและดูหนังฟังเพลง นักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์โปรแกรม Microsoft Word มาก่อนแล้วจากการศึกษาที่โรงเรียนเดิม โดยมีความสนใจติดตามข่าวสารเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มาก่อนที่จะสมัครเรียนเป็นบางครั้งที่เปิดเจอ ซึ่งเป็นผลให้นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสาขาคอมพิวเตอร์

๒ 5.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนตามปัจจัยเฉพาะที่สัมพันธ์กับการศึกษาครั้งนี้ได้ดังนี้

1. ปัจจัยดึงดูด

จากการตั้งข้อสมมติฐานที่สัมพันธ์กับปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเกิดจากความชอบของนักศึกษาเอง โดยที่การแนะนำของครูจากโรงเรียนเดิมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่เรียนของนักศึกษาน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ สันทนา โรจน์พานิชกุล (2545) ที่ศึกษาพบว่าความชอบของตัวนักเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับมากที่สุด ส่วนชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านการมีอุปกรณ์การศึกษาที่ครบครันและทันสมัยทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนมากที่สุด ท่ามกลางที่ตั้งของโรงเรียนที่ใกล้แหล่งชุมชนซึ่งมีการคมนาคมที่สะดวกและใกล้ศูนย์การค้าทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนต่อในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกมล สุดประเสริฐ (2541: 12) ที่ได้ศึกษาพบว่า ความสะดวกในการเดินทางไปเรียน นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนต่อและไม่ศึกษาต่อ และการศึกษาของเจษฎา ดวงสงค์ (2540) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้สามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก ส่วนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาและการประกอบอาชีพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักศึกษาในระดับปานกลาง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางการแนะนำของโรงเรียนเดิมดึงดูดให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกมาศึกษาต่อมากที่สุด เนื่องจากในการแนะนำของโรงเรียนจะมีการจัดให้แต่ละสถานศึกษามานำเสนอข้อมูลการศึกษาต่อเพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบและตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่สถานศึกษาที่พอใจมากที่สุดประกอบการสอบถามจากเพื่อนหรือคนรู้จักและการได้ยินได้ฟังได้เห็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อป้ายโฆษณา วิทยุ ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกได้ในที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาดที่หากสถานศึกษาได้มีการจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ได้ทั่วถึงย่อมทำให้มีผู้มาสมัครเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ กักดี ศรีอรุณ (2546)

ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาทุกปัจจัยมีผลในระดับมาก

2. ปัจจัยสนับสนุน

จากการตั้งข้อสมมติฐานที่สัมพันธ์กับปัจจัยสนับสนุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า บิดามารดามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อปานกลาง ญาติ พี่น้อง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ปานกลาง โดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเองโดยที่อาศัยข้อมูลสนับสนุนหรือ สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มอ้างอิงดังที่กล่าวมาประกอบการตัดสินใจ

3. ปัจจัยผลักดัน

จากการตั้งข้อสมมติฐานที่สัมพันธ์กับปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในสาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจแล้วจะทำให้มีความได้เปรียบในการสมัครงานมากกว่าสาขาอื่น ประกอบกับเขามีโอกาสในการกู้เงินกองทุนเพื่อการศึกษาทำให้เขาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดทฤษฎีของ Reeder ที่ว่าเขามีความคาดหวังที่จะได้ศึกษาต่อ ซึ่งปัจจุบันนี้รัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนเงินกู้เพื่อการศึกษาให้กู้ โดยมีอัตราดอกเบี้ย ร้อยละ 1 ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมากขึ้นโดยใช้เงินกองทุนเสริมกับเงินที่ได้จากผู้ปกครองในการชำระค่าเล่าเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของชะลอ เลียงประเสริฐ และคณะ (2540) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา โดยมีสาเหตุสำคัญ คือ การมีโอกาสดำเนินงานในสายอาชีพและสามารถหางานทำได้ง่าย

5.1.4 สภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา เอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกได้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับมาก โดยสถานศึกษาที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อควรต้องมีการจัดเตรียมจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอครบทุกคน อีกทั้งควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย มีอุปกรณ์ต่อพ่วงเพียงพอ และมีความเร็วในระดับปานกลางจึงจะทำให้มีนักศึกษามาสมัครเรียนต่อมากขึ้น

2. ด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมาก โดยสถานศึกษาที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อควรต้องมีการจัดเตรียมโปรแกรมสำหรับจัดสอน

ในหลักสูตรให้หลากหลาย โปรแกรมที่ใช้สอนควรมีความทันสมัยและครบตามความต้องการ ทั้งนี้ เพราะในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หากสถานศึกษาใดไม่มีการปรับปรุง Software ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลให้ผลิตบุคลากรได้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ด้านหลักสูตร นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมาก โดยสถานศึกษาที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อควรต้องมีการวางแผนการจัดหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และแจ้งให้นักศึกษาทราบเป็นลำดับชัดเจน

4. สภาพแวดล้อมทั่วไป นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมาก โดยสถานศึกษาที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อควรต้องมีการจัดเตรียมห้องเรียนที่มีความสว่างเพียงพอ มีระยะห่างระหว่างโต๊ะคอมพิวเตอร์พอดี และจัดให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้น

5. ด้านครูผู้สอน นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมาก โดยสถานศึกษาที่นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนต่อควรต้องมีการจัดเตรียมครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับสาขาที่สอน ซึ่งครูผู้สอนควรต้องมีการเตรียมพร้อมก่อนทำการสอนล่วงหน้า ตลอดจนต้องมีการอำนวยความสะดวกในการบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนแก่นักศึกษาเป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของ วิรัตน์ โมรา (2544) ที่ได้ศึกษาพบว่านักศึกษาต้องการให้ครูผู้สอนให้ความเอาใจใส่ในการสอนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

5.2 ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่ได้จัดเก็บในภาคเรียนฤดูร้อนซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ทำให้มีเวลาในการเก็บข้อมูลน้อยและไม่สามารถเก็บข้อมูลเพิ่มเติมได้ ประกอบกับแบบสอบถามยังออกแบบได้ไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทำให้การตอบวัตถุประสงค์ในแต่ละปัจจัยทำได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และในการศึกษานี้ไม่ได้เก็บข้อมูลในส่วนของการได้เฉลี่ยของครอบครัว ดังนั้นจึงทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อไม่เพียงพอ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้บริหารโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน สามารถนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษา ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดทิศทาง รูปแบบ วิธีการในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้มีคุณภาพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตรงกับความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอเสนอแนะความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรออกแบบแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ให้มากกว่านี้เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้

2. ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอรอบนอกของจังหวัดเชียงใหม่และอยู่ต่างจังหวัด ดังนั้นวิธีการประชาสัมพันธ์โรงเรียนโดยการแนะนำการศึกษาของแต่ละโรงเรียนผ่านฝ่ายแนะแนว จึงยังคงเป็นช่องทางที่ดีที่สุดในการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงและข่าวสารของโรงเรียน และจัดได้ว่า การแนะแนวผ่านโรงเรียนเดิมเป็นขั้นตอนแรกที่สามารถสร้างความน่าสนใจให้กับนักศึกษาก่อนที่จะตัดสินใจเลือกสถานที่เรียน ลำดับต่อมาคือการได้รับข่าวสารผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนเดิมของนักศึกษา ประกอบกับการได้รับฟังสื่อโฆษณาทางวิทยุที่เป็นการตอกย้ำและจุดประกายความสนใจที่จะสมัครเรียน และการรับฟังข้อมูลประกอบการตัดสินใจขั้นสุดท้ายจากกลุ่มเพื่อน ญาติ พี่น้อง หรือคนที่รู้จัก ดังนั้นหากผู้บริหารโรงเรียนจะนำเอาหลักการของส่วนผสมทางการตลาดบริการทั้ง 7 ประการมาประยุกต์ใช้ ย่อมสร้างความได้เปรียบแข่งขันจากคู่แข่งได้

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจพบว่า การตัดสินใจเลือกเกิดจากความชอบของนักศึกษาเองซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้นหลัก การของทฤษฎีสี่ระดับและการตอบสนอง S-R Theory ดังนั้นหากโรงเรียนจะเลือกใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดโดยเฉพาะการใช้ช่องทางการจัดจำหน่าย โดยใช้กลุ่มบุคคลอ้างอิง มาใช้เป็นตัวช่วยในการให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ย่อมทำให้เกิดความได้เปรียบเพราะปัจจัยส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก มาจากการได้รับฟังข้อมูลจากญาติ พี่น้อง หรือคนที่รู้จักที่เคยศึกษาที่สถาบันนั้น ๆ มาก่อน ดังนั้นหากใช้กลยุทธ์การให้ข้อเสนอพิเศษแก่ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันในการแนะนำคนให้เข้ามาสมัครเรียนต่อ อาจเป็นช่องทางในการเพิ่มจำนวนผู้สมัครเรียนมากขึ้น

4. ในผลการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพบว่าส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะการศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นหากแต่ละโรงเรียนจะขยายการเปิดหลักสูตรจากเดิมเพิ่มเป็นในระดับปริญญาตรี อาจขอเปิดเป็นวิทยาลัยหรือเปิดเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีนโยบายขยายวิทยาเขตการศึกษา โดยที่อาศัยความพร้อมในเรื่องของสถานที่ อุปกรณ์การศึกษา อาจสร้างรายได้เปรียบและเป็นการรักษายอดนักศึกษาเดิมไว้ได้

5. จากผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจทางด้านเครื่องคอมพิวเตอร์ พบว่า โรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนควรจะต้องมีการปรับปรุงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นการสร้างรายได้เปรียบและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์ในการทำงานอุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัย เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นหากแต่ละโรงเรียนมีการปรับปรุงอุปกรณ์ให้ทันสมัยครบตามความต้องการ พร้อมสำหรับการทำงาน มีระดับความเร็วที่เหมาะสม มีโปรแกรมครบและหลากหลาย ตลอดจนมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุด ย่อมสร้างรายได้เปรียบและได้รับความสนใจที่จะสมัครเรียนต่อจากนักศึกษามากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved